

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona 1 pesseta trimestre
Fora 1'25 id. id.
Estranger 1'50 id. id.
Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
SABATERIA-VELLA 2-1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS
Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari

Any 2.^{on}

Dissapte 5 de Octubre de 1895

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 77

SECCIÓ GENERAL

LOS AVENSOS DEL REGIONALISME

Temps passat vam ocupar-nos dels progressos del Regionalisme en la regió gallega ab motiu de insertar en lo *Setmanari* lo projecte de bases pera la creació de una lliga interregional publicat per lo periodich de la La Corunxa *La Unión Gallega*. Avuy han vingut ha confirmarnos aquest progrés varis periodichs que se publican en aquella hermosa regió en quins han tingut ocasió de llegir notables treballs de propaganda regionaliste. Entre aquets periodichs es un dels mes importants la *Revista Gallega* que se publica en La Corunya quin en lo nombre corresponent al die 22 de Setembre últim, publica les bases pera la organizació de la «Lliga regional gallega», bases que diu haber rebut la redacció per correu á consecuencia sens dubte dels articles publicats en dita Revista, lo que prova que la llevó cau en bon terreno y darà ab temps bons fruits.

Insertem á continuació las bases de que parlem; diu axis: «Constituexan la *Lliga Regional Gallega* pera la defensa dels interesos morals y materials de Galicia, tots los Ajuntaments de la Regió que á ella vulguin associarse, ab arreglo á las següents bases.

I

En un punt de Galicia designat per la sort entre els qui reunexent al efecte les necesaries condicions, tal com la facilitat de comunicacions, allotjament, etc. etc. se celebrará un Congrés de delegats de tots los pobles adherits, revestits de amplis poders y facultats pera proposar, discutir, aprobar y firmar los estatuts de la *Lliga Regional Gallega*, que no té altre objecte que defensar á aquestas provincias, de tota clase de atropells, vejaments é injusticies, vingan de ahont se valla.

Aquets delegats seran nombrats per los Ajuntaments, ab arreglo al últim cens de població, en la proporció de un per cada deu mil habitans ó fracció.

II

La *Lliga Regional Gallega* careix a brolutament de caracter polítich. En ella poden tenir cabuda los partits tots y pera formar part de ella sols se necesita haber nascut en el pays ó en altre cas tenir en ell sa residencia y haber donat mostrars de amor al matex en qualsevol forma que fos.

III

En cada una de les localitats coaligades se creará una *Comissió permanent*, quins President y Secretari han de esser concejals, encarregada de la propaganda axis com de la recaudació de les cuotas mensuals ab que deuen contribuir tots los que se associen á aquesta obra de redenció. Les cotes se fixaran en la primera assamblea general que se celebri.

IV

Aquestes *Comissions permanents* usará un sagell que diga *Lliga Regional Gallega = circumscripció de.....* y serán les encarregades de sostenir la correspondencia ab las demes y portar la representació de la localitat á que corresponguin en tots los actes que occorrin.

V

Los fondos que recaudin aquestas *Comissions permanentes* se destinaran als gastos que hi hagi neseccitat de ferse en defensa dels interesos de Galicia, y son estat d'inversió se publicaran mensualment, por lo que toca á cada localitat, en un periodich de la mateixa.

VI

Les *Comissions permanents* de cada poble se renoven cada dos anys y deurán darse compte mutuemnt de les persones que entrin á formar part d'ellas.

VII

Se procurarà lo major tacto en la elecció de persones nombrant sols aquellas que sian de conegut arraigades en cada localitat, de honradesa acrisolada y amants de la terra, y fugint d'aquellas individualitats que,

ahont se vulla que se presentin, son eterns elements de divisió y discordia.

VIII

Además de les *Comissions permanents* locals, de que se fa menció en les bases anteriors, hi hauria una *Comissió executiva* encarregada de l'alta direcció dels negocis de la *Lliga Regional Gallega*, que residirá dos anys en cada una de les Ciutats de la Regió. La primera ciutat que se adherexi á la *Lliga* tindrà dret al nombrament y residencia de la primera *Comissió executiva*, y á que en ella se reunexi l'assamblea anual, que entre altres acorts deurá sortejar la Ciutat en que hagi de celebrarse la següent, eliminant las que hagin sigut designades per la sort.

De aquesta *Comissió executiva* formarà part un representant de cada poble, que deurá residir en el punt en que ella radiqui y esser membre de la *Lliga*.

IX

Cuant contra un poble de Galicia se dicti una mida que afecti á sos interesos morals ó materials, ó á son decoro, ó constituexi una despulla, ó pugui considerarse atentatori á sa dignitat ó á la del pays gallego en general, la *Comissió permanent* del poble perjudicat ho posará en conexement de la *Comissió executiva*, y aquesta, enterada de la injusticie y falta de rahó de tal mida, y en unió dels representants, acordará fer causa comú ab aquell, quina defensa deuran considerar, com si fos cosa propia, y la prestarán tot l'apoyo, tot l'auxili y tot l'adhesió necesaris pera l'triomf de la rahó y del dret.

X

Cap dels pobles colligats pot excusarse de prestar l'auxili que per cualsevol dels altres li fos demanat, y sols podrá negar-los quant l'assumpto que motiva tal petició li falti la rahó y sia conegudament sistemática la oposició del poble peticionari y ho juzgui axis la *Comissió executiva*.

XI

Si surguís algún dissentiment entre dos ó mes pobles adherits, per consecuencia de alguna mida del poder central que, perjudicán á un favorequí á un altre ó altres en la Regió será dirimit per la *Comissió executiva* y son fallo, arreglat á justicia, será per tots acatat.

XII

Si algún dels pobles colligats dejés de cumplir com á bo negant son apoyo á qualsevol dels demés ferit injustament en sos interesos ó en la dignitat, no tindrà dret á que se le auxili en casos semblants y además son nom será borrat de la *Lliga Regional Gallega* y declarat *traidor* á la *petita patria*.

XIII

Pér el contrari, se concediran per l'assamblea general calificatius honrosos als pobles que mes se distinguexen en prestar ajuda y protecció á sos germans quant d'ells hagin menester.

XIV

Encare que la base de aquesta *Lliga* es la federació de tots los Municipis gallegos, s'admetará en ella en cada localitat á tot al que solliciti coadjuvar á la obra generosa de defensar al pays que va veurens nexer pagant la cuota mensual que en son dia s'estipuli.

Tot aquell que senti bategar en son cor lo sant amor á la patria deu considerarse orgullós d'esser cridat á formar part en la *Lliga* ó de la *Comissió permanent* y será digna de censura la negativa de qualsevol gallego á prestar son apoyo quant li fos demanat.

XV

La *Lliga Regional Gallega* ve á defensar una causa noble, gran y santa, y deu contar ab l'apoyo moral y material que tots los bons fills de Galicia están obligats á prestarli.

LA FESTA POÉTICA DE RIPOLL

Fóren ja en regular nombre las personas que marxáren á Ripoll lo dissapte, prescindint de la comoditat

del tren especial y á fi de prepararse ab més repós per l' hora de la festa. En lo tren de la tarde hi pujáren lo Cavaller del Sant Sepulcre, Registrador de la Propietat de Vich, D. Carles d'Odriozola, iniciador del monument dedicat al Comte Berenguer IV lo Sant y'l qui no ha deixat de petja l'idea fins á véula realisada y solemníssimament consagrada. També marxáren en aquell tren alguns altres Cavallers de dita Ordre, sortint d'aquí ó de Barcelona, y l'President de la Noblesa catalana D. Carles de Fontcuberta, que aquella mateixa tarde havia arribat expressament de Sant Hilari de Sacalm, hont se trobava ab sa familia.

En la Basílica de Santa María hi hagué aquella nit solemnes Completes, després que s'hagueren fet tots los preparatius de la gran festa del endemá, en los quals hagué de treballar ab gran activitat durant tot aquell día lo diligent fuster del Capítol de la Basílica de Vich, D. Antón Durán. Lo trono que devia ocupar lo senyor Bisbe en la gran pontifical se colocá, com en las festas de la Consagració, en l'àngul del ábside corresponent á la part del Evangeli, y en la mateixa part al centre del crehuer, entre la barana de marbre del altar y la trona, s'hi guarní l'estrado pels Cavallers del San Sepulcre, colocant á l'altre part, la de l'Epístola: los setials per l'Ajuntament de Ripoll. Lo cenotafi de Berenguer IV estava cuidadosament tapat ab una cortina groga, que 's correria en l'acte de l'inauguració. En lo magnífich sepulcre de Berenguer lo Gran s'hi colocá, ja definitivament, la rica faixa-estela, recort de la traslació de las despullas del gran Comte, que 's deu á la *Lliga de Catalunya*.

Lo general Weyler no cumplí son proposit, que anunciavam en lo número anterior, de venirsen desde Moyá, diumenge matí, á cavall, per pendre aquí l'tren extraordinari. Vingué directament de Barcelona, en lo tren del vespre, ab part de son Estat Major, y feu nit en lo Palau Episcopal.

Ab puntualitat arribá aquí lo mati del diumenge l'tren especial, ben provehit ja de gent entusiasta. Los viatgers que aquí l'esperavan eran tants que s'hagueren d'afegir al tren tres carruatges, lo qual retardá per uns quants minuts la sortida, anunciada per las 8-4. Lo general Weyler pujá en un vagó de primera, acompanyat de sos ajudants y del M.ltre. Sor. Vicari General de la Diócesis, Dr. D. Jaume Serra y Jordi, Canonge Doctoral d'aquesta Basílica. Venia en lo tren una nombrosa comissió del *Centre Excursionista*, capitanejada por son simpátich President D. Francisco Maspons y Labrés, y hi venia també l'fogs apóstol catalanista D. Narcís Verdager y Callís. Aquí s'hi agregaren l'estimat patriarca de la nostra literatura D. Marián Aguiló y l'valent poeta D. Fransesch Matheu, que havian vingut de San Juliá de Vilatorrada, y també lo mes granat del *Esbart de Vich*. Aprofitaren igualment lo tren los Canonges que debían assistir al pontifical, los lltres. Sors. Dr. D. Esteve Serra y Miás, Dr. D. Francisco Xaiver Casadevall y Dr. D. Ramón Folcrá, Vis-Rector del Seminari; lo senyor Alcalde, D. Joseph Fort y Manxarell, y altres personas notables de lo civil y judicial; alguns catedrátichs del Seminari; los arqueolechs del Museo Episcopal, y, en part ó partida, y algunas en sa totalitat, las mes distingidas familias de la població, tant de la classe senyora com de la classe menestral.

Pujá encare mes gent, y gent que s'ho valia, en las tres estacions següents de Manlleu, Torelló y Sant Quirse, y arribarem á Ripoll ab un tren tan ben empleat envers tres quarts de deu, ab un sol magnífich que escalfava de valent. L'andén de la estació ripollense estava curull de gent. Al entrar la máquina 'ab agullas tocá una música la marxa real, saludant aixis al general Weyler que portava la representació de la Reyna Regent. L'esperavan lo senyor Bisbe y l'Ajuntament de Ripoll y li donaren la benvinguda. Sens perdre temps, porque 's feya tart, aquella rierada de gent, la que ja hi era y la novament arribada, s'encaiminá á la Basílica. Assenyalavam la superba festa las magestuosas campanas del gran cloquer en la cima

del qual voleyava la bandera catalana. Al entrar en los carrers de la vila se veyan adornats los balcones y finestras ab domassos y banderas. L' animació era extraordinaria. Hi havian acudit ab creu y ganfarons las parroquias vehinas. De Ribas, de Camprodón, d' Olot, de tots los punts del voltant de Ripoll hont hi há senyors que estiuhejan havian arribat devots de la nostra idea, ansiosos de participar del goig de la diada.

* *

Prop ja d' un quart d' onze hi hivia en la Basílica un verdader formiguer de gent. Lo gran crehuer se anava umplint de personas convidadas. Mentres se revestia lo senyor Bisbe, los Cavallers del Sant Sepulcre sortiren de la Sacristia, passaren per l' ala del claustre iumediata á la Iglesia, pujaren al porxo y entranen pel centenari portal. Venian al devant lo porrer y 'ls dos ugiers de la corporació, seguía l' estandart de l' Ordre, blanch ab las cinch creus vermelles, y en dos fileras los Cavallers ab sos rumbosos mantells y sos birrets, produhint la professó en la multitut singular efecte. L' orga tocá una marxa. Pujaren la gran escala del crehuer y 's colocaren en l' estrado previamente guardit, ocupant la presidencia 'l general Weyler, en magnífich silló, davant del qual s' hi havia colat un luxós reclinatori,

Comensá l' Ofici, ab tota la pompa y grandiositat d' un pontifical. Cantat l' intróit, l' *Orfeo Catalá* executá l' hermós *Kiries* de la missa *en sol major* de Gounod, missa que 'l gran compositor francés escrigué per dedicarla á las societats chorals. Se distingeixen en aquesta composició á mes del *Kiries*, lo *Laudamus* del *Gloria*, d' una armonía grandiosa; l' *Incarnat*, que recorda la mes delicada música de Gounod, y 'l *Agnus*, de molta hermosura. L' *Orfeo* cantá tota la missa ab gran ajust y ab superior delicadesa, y solament era de sentir que las inmensas proporcions de la Basílica y 'l estar 'l chor situats tant lluny del presbiteri fessen perdre als oyents del crehuer moltes filigranas que pogueren reparar los filarmónichs que, per sentir be tant rica música, se colocaren al cap-d'avall de la nau central.

En l' acte del Evangeli dos dels Cavallers del Sant Sepulcre s' avansaren dels llurs setials y desenvaynaren las espasas en senyal d' estar prompts á defensar ja veritat cristiana. Entretant s' agonellava per pendre la benedicció del Prelat l' insigne sacerdot y reputadissim escriptor catalá Dr. D. Joseph Torras y Bages, encarregat del sermó. Pujá á la trona de l' Epístola y per espay de tres quart d' hora tingué sospés de sa eloquen paraula á aquell auditori escullit é inteligen que procurá no perdre una coma. Res dirém d' aquesta superba oració porque la senmana entrant, si á Deu plau, podrán llegirla sencera nostres estimats lectors en aquestas columnas. Lo que si hem de fer constar es que, al acabar, l' opinió fou unánime: lo sermó, y res mes se pot dir, era digna del predicador y de la festa. La majoria dels oyents s' n portá grabats en la memoria, no solament los elevats conceptes d' obra tant magnífica, sinó també algunas frases d' excepcional bellesa.

En l' acte de l' elevació los Cavallers del Sant Sepulcre se prosternaren en la forma que 'ls dictá llur regla y quant s' hagué acabat l' Ofici, després que 'l Prelat hagué dat á la nembrossísima concurrencia la Benedicció Apostólica, expressament vinguda de Roma per aqueixa solemne diada, fou despullat S. E. I. dels habits pontificals y baixá á pendra seti al cap dels Cavallers per rebre l' honor qu' en nom del Ordre anava á ferseli. Llegí lo senyor D. Carles d' Odriozola lo diploma que publicárem en nostre número anterior, y 'l general Weyler, en nom dels Cavallers, dirigl algunas paraulas de salutació al senyor Bisbe, á las quals S. E. I. contestá aceptent ab agrahiment la distinció y elogiant l' esperit de tan noble comunitat. Alashores s' encaminaren tots los Cavallers en corporació al monument dedicat á Berenger lo Sant, va descorres la cortina que tapava 'l cenotafi y s' acabá l' acte ab una magestuosa *Salve Regina* a can pla, desfílant los Cavallers pel mateix camí que a la tornada y darrera d' ells la concurrencia. Eran a las horas dos quarts d' una de la tarde. Las campanas de la Basílica se afanyavan á repicar y defora hi havia gala y 's tiravan trons. La plaça estava animadísima y hi vermellejavan multitud de barretinas. No mes hi faltaba una sardaneta.

(De La Veu de Montserrat)

(S' acabarà)

ASSOCIACIO LITERARIA DE GERONA

Certámen de 1895

Llista de las composicions rebudas en Secretaria, desde la fecha de la convocatoria fins avuy.

Núm. 1. ¡Via fora! Lema: Catalunya fou la primera d' aturar lo pas del francés....—2. ¡Poesía! Lema: Exelsior!—3. A Cer-

vantes. Oda.—4. Mudanzas. Lema: No siempre los tiempos pasados son mejores.—5. La Mariposa. A Anita.—6. Al naufragio del «Reina Regente» Lema: Luto en el corazón, llanto en los ojos.—7. El Tiempo. Oda. Lema: El tiempo es una categoría del entendimiento. Kant.—8. Lo Campanar de ma vila. ¡Patria!—9. Oda á Cervantes. Lema: Post nubila Fœbus.—10. La primera espina. Lema: Amor.—11. La música cristiana. Voz del cielo.—12. La Caritat. Lema: ¡Benehida siga!—13. La Bordeta. Dels pecats dels pares...—14. L' Almogávar. Lema: Desperta ferro, desperta.—15. Una guirnalda. A Luisa.—16. A mi Musa. Lema: Si la América es mi cuna, la Cataluña es mi madre.—17. Pagesirola. Lema: Cuadret.—18. Quadret.—19. Amor folla. ¡Pobre cigala!—20. Faquina. Fi de segle.—21. Girona. La Religió font d' heroisme en los defensors de l' immortal Girona.—22. Mont-Serrat. Per Catalunya.—23. ¡Avant! Nostra Senyera.—24. Al cor del bosch. ¡Fuginne de la Vila!—25. Fabianelo. Poema social. Lema: ¿Dónde volver los afligidos ojos? (Nuñez de Arce).—26. La poesia. Veritas.—27. A la Seo de Girona. ***—28. Todo progreso social, contiene el germen de un nuevo progreso. Bastiat Proyecto de Reglamento para la Caja de Ahorros de Gerona con sucursales.—29. Lo ters siti de Gerona. Lema: ¡Set meses...!—30. Amor d' esclau. Lema: Gelosia.—31. La borda. Cansó trista.—32. ¡Diumenge!—33. ¡Desperta ferro! Lema: ¡Via fora!—34. L' Ombra de Álvarez de Castro. Lema: ¡Patria!—35. A L' Unitat de la Patria. «Nostra unió no 'l ha pas feta. La política tan sols...»—36. Lo timbaler de Gerona. Lema: «No no, aunque herido en la pierna tengo los brazos sanos para con el toque de caja, librar de las bombas á mis enemigos.» (Conde de Toreno)—37. Inmortalidad. A Miguel de Cervantes Saavedra.—38. Gloria. A Isabel la Católica. Oda.

(Continuará)

Lo Secretari, Enrich Grahit.

CRÓNICA

EXTRANGER

Ha mort á Paris lo célebre químich-biológich M. Pasteur quals descubriments científichs li havian donat renom en tot lo món. Lo govern te 'l proposit de fer funerals nacionals al cadáver de monsieur Pasteur. La familia del ilustre finat moguda per escrupols feligresos s' ha oposat a que sia enterrat en lo Panteó ja que aquest es un monument seglar y á son lloch será enterrat monsieur Pasteur en l' Institut que porta son nom.

—S' ha inaugurat á Fontaneblau lo monument dedicat á perpetuar la memoria del malhaurat president Carnot. L' acte ha sigut imponent, aventhi assistit M. Félix Faure.

—Telegrafian de Washington que 'l procurador dels Estats Units ha declarat que 'l govern de dita república respectará escrupulosament las lleys de neutralitat en lo de Cuba, pero que 's veurá obligat á tornar las armas apresadas als separatistas absolts per lo jurat de Wilmington. Aixó y haber votat una corporació oficial de Chicago una declaració de simpatía pels insurrectes cubans deixan mol mal parada la prometenca de respectar aquellas lleys.

ESPANYA

En la solemne obertura del curs academich de 1895 á 96 celebrada á la Universitat Central ha pronunciat un discurs lo senyor Bosch y Fustigueras declarantse partidari de la descentralisació de la ensenyansa.

«No olvidém, diu lo ministre de Foment, que un dels profits de la descentralisació de la ensenyansa pública, es que la ensenyansa descentralisada permet donar á cada regió los estudis propis de llur caracter y de llur geni y que provoca la espontaneitat, la originalitat, la individualitat, sense les que les lletres, las arts y las ciencias dormen lo son de la tradició y de la rutina.»

Merexerien verament cridar l' atenció de la opinió sensata aquestes paraules si no fos qui las diu representant nato d' un poder centralista lo mes ofegant y odiós dels centralismes. Mes per desgracia quant lo desgovern impera y l' uniformisme s' extén cada dia ab mes descaro per tot arreu, si algo se consegueix ab ayals desplantes oratoris, es sencillament provocar l' indignació del poble.

Las ultimas disposiciones de Foment suprimint las oposicions á escoles de 1.ª ensenyansa dels districtes universitaris portantes á la capital de la Monarquía á fi d' estendre la ineptitut y lo castellanisme á l' últim recó d' Espanya, lo desgavell de las Universitats é Instituts de 2.ª ensenyansa al modificar cada dia los plans d' estudis y convertint lo noble y elevat ministeri del catedrático en objete de baxes y mesquines pasions, y en fi, l' espectacle vergonyós é indigne d' un poble civilisat de que 'ls mestres d' estudi hagin de implorar la caritat pública, son altres mals que no 's curarán pas, fins qu' una forta tremontana espargesca als quatre vents tots los parassits y vividors que com fexugas cadenas detenen la marxa progresiva de nostre desgraciada pátria.

—Telegrafian desde la Habana al general Arderius que una partida de 800 insurrectes atacá al destacament de 30 homes de Algodones, essent rechazat l' enemich morint un soldat. Un cas igual ocorregué y ab igual resultat en lo poblet de Vueltas. La columna del coronel Oliver topá á una partida á San Agustín causantli tres morts. A Trinitat lo tinent del batalló de Vizcaya, senyor Arrate, ab soldats de dit batalló, sorprengué á una partida fentli alguns morts y cinch presoners.

—Ha arribat á San Sebastian lo rey de Portugal acompaña de son alt servey, essent rebut á la estació per l' element oficial presidit per Cánovas y 'l ministre d' Estat. Lo Soberá del regne vehi vesteix uniforme de general espanyol. La tropa situada á la estació li ha fet los honors d' ordenansa, y seguidament Sa Magestat Lusitana ha anat á visitar á donya Maria Cristina al palau de Miramar.

—Segons la «Correspondencia Militar» lo ministre de la Guerra ha rebut una carta del general Martinez Campos dient que 's prepara á emprendre quant antes en persona las operaciones en gran escala corrent tots los fatichs del exercit expedicionari.

Noticies

Oficials

Bolleti Oficial del 2 de Octubre.—Anunci de la Delegació d' Hisenda que el dia 1.º d' Octubre s' obrirá en la Tesoreria lo pago dels recarrechs municipals de les Contribucions territorial e Industrial ingressats durant lo 4.º trimestre del actual any económico, desde quina fetxa y per terme de 20 dies, se farà entrega als Ajuntaments acreedores del sobrant que lis resulti de les respectives nóminas, despues de satisfetas á la caixa provincial las Obligacions de Instrucción pública dels mateixos.

AJUNTAMENT.—(Sessió del 30 de Setembre)—Baix la presidencia del Sr. Espona y ab assistencia de dotze regidors celebrá sessió nostre Ajuntament y se prengueren los acorts següents:

Aprobar l' acta de la anterior.

Aprobar lo projecte de distribució de fondos per lo actual mes.

Aprobar comptes per 859'30 pesetes.

Nombrar al Sr. Carreras per assistir á la subasta per lo enderrocament de les muralles.

Accedir á la sollicitud de varis comerciantes per comensar la matansa dels tocinos.

Despues d' axó lo Sr. Vallés esplicá á grans rasgos lo convingut ab la Comissió de festeigs.

Obrir nou concurs per l' adjudicació del Teatre en la próxima temporada.

Y se axecá la sessió.

Causas superiors á la nostre voluntad nos han impedit publicar los números de LO GERONÉS corresponents á les dos setmanas anteriors. Pregém á nostres suscriptors y als periodichs de cambi nos dispensin la falta y procurarém que en lo sucesiu torni á sortir lo nostre «Setmanari» ab la major puntualitat, axis com també los hi compensarem la falta dels números eludits.

—Hem rebut lo prospecte del quinsenari de propaganda *Lo Regionalista* que se proposa publicar la *Asociació Popular Regionalista* fundada fa poch temps en la Ciutat de Barcelona. La forma adoptada per la repartició del nou periodich farà que aquest siga llegit per tot m, fins per els matexos indiferents y un dubten que dará bon resultat. Desitxem á *Lo Regionalista* mols anys de vida.

—Demá es el die senyalat per la admissió de proposicions per la adjudicació del teatre Principal durant la temporada de firas.

—Dijous de la present setmana va quedar obert en la Caixa provincial d' Instrucción pública lo pago á las clases pasivas del magisteri de aquesta provincia.

—Segons escriptura otorgada per lo notari d' Olot D. Vicens Capdevila se ha constituït en aquella vila una societat colectiva de crédito que girará baix la rahó social «Llosas, Escubos y Pungimijá» que se dedicará á operaciones bancarias.

—Ha pres posesió lo nou Jutge de 1.ª instancia nostre compatriota D. Vicens M.ª Castellvi. Donem a dit Sr. la benevinguda.

—Ha sigut nombrat Jutge municipal suplent de aquesta ciutat nostre bon amic D. Joseph Coderch y Bacó. Nostre enhorabona.

—Hem rebut lo folleto titulat «Odón de Buen y sus obras ante las leyes españolas» que acaba de publicar nostre companyo don Baldomero Trullas, á proposit de la condemnció de las obras del Sr. de Buen para la Congregació del Indice. Agrahim lo envio.

—Dilluns passat morí en aquesta ciutat D. Baldri Simón pare de nostre estimat consoci D. Tomás Simón, á qui com á sa distinguida familia acompayem en lo sentiment.

—Ab motiu de las festas que en honor de Nostre Sra. del Pilar se celebraren á Zaragoza lo dia 12 de aquest mes la Companyia del ferrocarril de T. á B. y F. organisa un tren especial que surtirá de Barcelona el dia 11 á las 5'40 del matí y de Zaragoza el dia 15 á las 7'21 del matí. Lo preu dels billets de andata y tornada son: de 15 pts. á 2.ª y 10 á 3.ª.

—FIRAS Y FESTAS.—Firas 11 Besalú, 12 Arbucias

Festas majors, Dia 11 Flassá

—J. LLINÁS Y C.ª—BANQUERS.—Ciudadans, 16.—Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interés.

—CAJA D' ESTALVIS DE GERONA.—Ciudadans 16, y Llebre, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pesettes.—Al al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dijous y dissabtes de 9 á 1 y 'ls diumenges de 10 á 12.

Pera les devolucions los matexos dies y horas.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres details.

L' UNIO AGRÍCOLA, INDUSTRIAL Y COMERCIAL.—Emissió de 20.000 acciones de 125 pesetas una. En las oficinas de la casa de banca J. Llinás y Companyia, queda oberta durant las horas de despatx que la matexa té establertes, la suscripció á las espressades Accions, y se proporcionan los prospectes y demés noticies que s'ecessin.

SINÓNIMS CATALANS.

XVIII

CORONA. GARLANDA. DIADEMA. AUREOLA.

Aquestes quatre paraules se las pren com a sinónims, y quasi podríem dir que estan ben presas, quant se usa d'elles pera aplicarlas el sentit metafòric. Havem dit quasi, perquè hi ha casos en que podríem y deuria ferse distinció entre las tres primeras; perquè, en realitat, poden alterar una mica lo verdader significat de la figura representada; pero sempre en aquest cas lo defecte serà insignificant.

Mes, aplicadas en son recte significat, encara que la primera no sigue objecte de confusió ab las demés, sobre tot ab la última, no será de massa que senyalém la diferencia que hi ha entre ellas, ja que per la semblansa que tenen en la idea representada per cada una fa que se confonguen bastant sovint, sobre tot las tres primeras.

Corona es l'ornament honorífich que ceneix lo cap y 's posan las personas pera ostentar lo títol d'honor que se 'ls hi ha conferit; com lo rey, per la magestat, lo baró, ó 'l comte per sa noblesa, lo clergue per sa dignitat, etc. etc. *Garlanda* es una especie de corona feta de flors ó de rames que solzament per adorno ó per alegoria se posa en lo cap.

Diadema es una cinta ó faixa de cuyro ó de roba que antiguament portavan los que governavan los imperis y realms, per insigne de la magestat; y avuy s'ha convertit, guardant la mateixa forma, en una alhaja que purament per luxu se porta cenyida al front.

Aureola, es una corona de raits, ó cercol de llum ó metall que l'art cenyeix lo cap dels sans, com insignia de santedat.

De modo, que pera aplicar aquestes paraules en son verdader sentit, no podrém dir may la *garlanda* de la reina, sinó la *corona*, ni podrém dir que tal senyoreta en lo ball portava una *corona* de flors, sinó una *garlanda*; y la paraula *diadema* solzament podrà aplicarse, quant sigue un adorno que en forma de cinta, se porti cenyida al front. La paraula *aureola*, únicament será d'aplicació, quant se hagi de referir al cercol de metall que 's posa a la testa de las esculturas dels sants, ó als raits que coronan lo cap de las imatjes, tant en la escultura com en la pintura.

Com podrà observarse, als genis se 'ls hi coloca una *corona* alegòrica pera indicar la grandesa y dignitat de son talent, y si 'ls hi suposa una *aureola*, quant es la gloria lo que se vol atribuirlos; y á Baco, se 'l representa ab una *corona* de pámpos, y no per ser de rama te que dirseli *garlanda*, sinó *corona* perquè se 'l fa rey suprem del vi y de las vendimias.

No hi ha dapte que compreguent lo verdader sentit real de cada paraula, podrán també ferse bona aplicació de ellas quant s'usin en sentit figurat.

XIX

BLASFEMAR. RENEGAR.

La major part dels escriptor han aplicat aquestes dugas paraules, sense fer distinció del verdader significat de cada una de ellas, com si realment hi existís la sinonimia: cosa, en veritat, que no afecta gayre al significat de la idea que s'expressi, pero per poca que sigui la diferencia, pot donarse 'l cas de originar una notable confusió.

Examinadas ditas paraules per si solas, la diferencia de significat es ja notable, com se compendrà desseguida.

Lo verb *blasfemar*, es, dir paraules que siguen injuriosas ú ofensivas contra Deu, los Sants, ó contra las cosas que representin atributs de la divinitat; mentres lo verb *renegar* es aplicable solzament en los casos en que aquestes paraules siguen ditas contra las personas ó cosas, ofenguent la moral.

Blasfema qui de paraula vol ofendre á Deu ó als Sants; *blasfema* que diu paraules injuriosas contra las cosas sagradas; pero no *blasfema*, qui usa paraules ofensivas per la moral pública, referintse á las personas ó á las cosas, sinó que *renega*.

Los exemples que podríem posar pera fer mes clara la idea son molts, que per sa naturalesa dexem de ferho, creyent que bastará la petita definició que de ditas paraules havem feta pera que no dexi dubta en la manera de aplicar cada un dels referits verbs.

XX

BODAS. NUPCIAS.

La diferencia que hi ha entre aquestes dugas paraules, es ben clara, sapiguent, que *bodas* son las festas que se celebran ab motiu d'haverse realisat un matrimoni, y *nupcias*, es l'acte de unir-se en matrimoni un home y una dona.

Aixís, donchs, dirém que s'han realisat las nupcias de l'heren y la pubilla, y las bodas se celebraren al mateix dia. Hi ha *nupcias* sense *bodas*, pero no hi pot haver *bodas* sense *nupcias*.

Dir las *bodas*, sense haverhi festa, está mal dit, puig aquestes indican haverhi estat, y dir *nupcias* per indicar los festejos del casament, també, perquè s'indica la causa per l'efecte.

XXI

PETIT, MENUT, XICH.

Si usan aquestes paraules pera indicar la falta d'estensió del cos per no haber adquirit lo volumen ó la dimensió que comunment te 'l de la seva clase ó género; y sense ferse moltes vegadas la distinció que correspon rectament á cada una de ditas paraules, s'han aplicat, indistintament una y altre, com si representessin las tres la mateixa idea.

Res mes equivocat: *Petit* se diu del ser que, faltat, per naturalesa, de las condiciones necesarias pera semblarse en dimensió y extensió ab los de sa clase, no ha arribat encara, per falta de temps, á igualarlos; com referintse al home, se diu de un nen de pocs anys.

Menut, referintse també á la persona, se diu d'aquell que per accidents desconeguts s'ha quedat curt y petit, sense que 'l temps li hagi faltat pera arribar á la talla dels demés. Y *Xich* es la persona ó cosa que exesivament te las dimensions mes petites que las que representan las demés paraules anteriors.

De manera que pera usar ab propietat aquestes paraules, dirém, per exemple, á un nen de deu anys, sense defecte de corp, respecte á sa estatura, que es *petit*; á un home de

quaranta anys que tingue l'estatura del nen, com un lilliputiense, que es *menut*, y á un que exesivament sigue faltat de dimensió, respecte al dos sobredits, l'hi dirém *xich*.

Aplicadas per extensió ó figuradament aquestes paraules, sobre tot las dos primeras, deurém tenir en compte son real significat y las aplicarém al cas análech, tinguén sempre present, que la paraula *petit* representa quant la cosa no te sas dimensions propias, pero las tindrà seguint son curs natural; com la planta que encara no ha crescut prou; y *menut* quan la cosa podria y debia tenir mes extensió, pero per un defecte físich s'ha quedat petita, com una planta que viu ab poca aygua, poca terra, y poch sol, y queda raquítica, respecte á las de la seva especie que han tingut vida espléndida.

XXII

FLACH, MAGRE, SECH.

La sinonimia d'aquestes tres paraules consisteix en la representació que tenen en la frasse, pera indicar l'estat de la persona que relativament débil, se presenta axuta de carns y prima de cos; pero separadas de aquesta idea estensiva, y aplicadas cada una de ellas ab la seva propia significació, la diferencia del valor real, es tan notable, que usadas sense conexement, poden produhir una remarcada confusió en la escriptura.

La paraula *flach* representa la idea d'un home ó animal irracional faltat de forsa y débil; la paraula *magre* espresa 'l ser qual constitució física aparenta debil, per tenir la carn faltada de greix, y *sech* representa 'l mateix cas quant la falta es exesiva, notantse també que la carn es relativament aixuta.

Per conseguent: la aplicació del nom *flach*, tindrà lloch quan volguém referirnos á una persona, débil, quan aquesta debilitat sigué consecuencia, mes de la falta d'esperit que de materia; *magre* quant volguém aludir simplement á la materia, fent abstracció completa del esperit, y *sech* aquest mateix cas, quant se trobi ab grau superlatiu.

La paraula *flach* se refereix al esperit y la paraula *magre* á la materia.

La paraula antitética á *flach* es *fort*, y la de *magre* es *gras*, per lo tant, facil es saber compendre be la diferencia de aquestes dugas paraules pera aplicarlas degudament en la oració.

En lo snetit metafòric s'aplican mes be, y tant es aixís, que ningú diu *magre* de memoria, sinó *flach*; ni, parlant del terreno faltat de famadas, se diu terra *flaca*, sinó terra *magre*.

P. de PALOL

SECCIÓ LITERARIA

A la Mare de Deu del Mont

Haviam quedat que 'l endemá 'ns trovaríem á Besalú y marxaríem á la matinada cap á la Mare de Deu del Mont.

Sortirem d'Olot á las 11. La nit era negra, lo cel cubert d'estrelles, res se distingia que pogués temtar la curiositat y la prova n' fou que 'ns adormissem dins l'cotxe, no despertantnos fins á can *Felip* hont nos tenian llit preparat.

A las 4 cridarem als companys que 'ns hi esperavam y las 5 anavan á tocar, quant empreniam lo camí de Beuda, ab por de mullarnos, puig si la nit havia sigut serena, la matinada se 'ns presentá boyrosa, tant, que á pocs passos no s' distingia res. Lo ayre era fret. Era ja clar, mes lo que il·luminá la terra era una llum pàlida, de dia malalt, perquè 'l sol no podia á travessar l'espessa broma que ho tapava tot á nostre entorn fent aixó, que no mes un se ficés en detalls sens poguer assolir may grans estensions de terra com se solen veure, quant un s'enlayra montanyas amunt, sino camps de fajol florit y blat de moro, oliveras y alsinas, garballons de mill segat y encara tot aixó balat d'una tinta grisa que donava als objectes una nota trista precursora de l'ivern.

A las 6 semblá volgués aclarirse perquè la boyra, igual que una goma que l'estressen dels costats s'aprimá y 'ns deixá veure 'l sol com darrera d'un vidre glassat pro sens virtut, perquè torná á desapareixer fins que foren á Beuda, que hi arribarem á dos quarts de 7.

Allá ferem alto y ja hi trobarem als matxos que devían portar á las senyoras y senyoretas fins á dalt.

Com anavam dejunts, 'ns arreglaren esmorsar y al mitj de la plassa, devant de l'iglesia románica de Beuda, 'ns menjarem un bon plat de sopas de pagés, que las portá 'l Sr Félix dins un olla negra, fumada, que li empastifá las mans.

Dos quarts de 8 eran quant nos tornarem á posar en camí. Ellas á caball, nosaltres á peu, fent una comitiva, tots junts, variada sobressortintli lo color clar de las faldas y las penjorellas vermellas y grogas que portava un matxo blanc.

Lo cel tornava á estar tapat, menos cap á Rosas que s'hi veya una clariana calitjiosa. Després una ratxa de vent escombrá la broma dels cims y poguerem veure ben clara la capella de la Mare de Deu com enganjada demunt un satí ben blau.

Mes la boyra arrossegantse altre vegada, aná pujant invadintho tot y 'ns quedarem sens veure res, no mes los arbres de vora 'l single per hont pujavam, quins s'agegantavam al destacar-se sobre al tó cendrós de la broma baixa, fent l'afecte que desde hont nosaltres passavam cap en llá, no mes hi havia un precipici horrosós, un espay inmens, interminable, un bayt que veyá fredat.

Y anavam pujant, quant al arribar á la roca del *Abat* lo plá s'enllaugerí de la boyra, y per curts moments poguerem veure una tirallonga de montanyas claras de color, plans verdosos, turons de terra roja, infinitat de masias y poblets, la punta del *Puigsacu*, lo *Jar* y 'ls campanars de Girona y altre vegada torná á baixar la nostra pesadilla aclarint á dalt, pro tant poch, que

las rocas perpendiculars de la cova del *Abat*, vistas darrera la glassa espessa que las traspassa. semblavan monstres gegantins ab los cabells erissats y que ab la boca oberta se volguessen tirar demunt nostre, en lo moment que atmirantlos efectes del conjun, quant en una gran massa han desaparecut los detalls que privan la grandiositat passavam per sota ab por, com si aquell gran masiu peses sobres nostres caps.

A *Sous* tot cambiá. Al últim l' vent feu net de tanta pols humida y rebotentla ab furia l'apretá cap a baix hont la veyem arremolinar-se fent tentativas per tornar á munt mes no podia. S'enfilava per algún collet, llepava la falda de alguna montanya, pro tornava enrera tupant lo plá privantnos sa vista haventnos de contentar contemplant sols una immensa superficie de musols que com cotó fluix s'estenia per tot quant podíem ovirar, no escapantse no mes d'aquella taparada lo *Canigó*, *Puig de Bassadosa*, la *Mare de Deu del Mont* y las montanyas que pujan mes que *Sous* perquè desde l' convent arruinat, horizontalment y enllá, s'estenia la boyra fins á 'l horissó per tots costats confontse ab los núbols llargaruts que cubrian lo cel.

Flavors íou quant lo sol nos feu suar de valent com si volgués revenjarse de tot lo trós de camí fet sens veurel y apretava sos raits bullents ficantnoslos dins la carn fent saduejar la pell per tots sos poros.

Mare de Deu del Mont

Gireuse tota rodona....

Ja la veyam, ja hi eram aprop. Hi arribaríem aviat y la blancor de sa caseta nos donava coratge per anar á munt, Semblava 'ns cridés y ferem avia no parant de cantar, fins qu'entrem en llur estada fins que tothom fou de peu á terra y pujarem aquelles escalas lluentas, brunyidas de tan trepitj en las que casi un hi cau.

Un cop á dalt, lo sol era espléndit, lo panorama interessant, magnífich, imponent. La boyra ho tapava tot fins á uns 300 metres sota nostra, semblant un mar espés, d'onas revoltas, ó que 'ls núbols havian baixat á la terra. A voltes com si la bróma estés massa apretada, alguna estria se redressaba com onada impetuosa tornantse á fondre altre volta para formar part de l'estensió blanca que per tot veyem igual que si hagués caygut una nevada fenomenal.

Mentres un de la comitiva molt entés en l'art culinari, feya l'arros, nosaltres comprarem recorts de la Mare de Deu; rosaris, medallons, plomas, estampas, creus, agullas de ganxet, goits y 'ns apuntarem á la libreta de la rifa. Quant hi forem apuntats, encare ningú sabia que s'arrijava, pro l'escolá 'ns tragué de penas ensenyantnos un Santíssim Cor de Jesús.

Després vam anar á l'iglesia á resar lo rosari. Se colocá una creu d'or ab cadena del mateix metall á las mans de la Verge y sortirem pels voltants del santuari y ferem un ram de romaní, clavells de pastor, sigalas, capblaus y *miosotis* que l'vam colcar als peus de la Protectora del Ampordá.

Acabat cap á dinar que l'arros s'espesseix y no haria sigut vo, com ho va ser.

Havent dinat, la voyra, aquella espesor humida qua 'ns molestá tot la dia s'esbargi y ab l'ajuda de l'ullera poguerem veure lo terreno de 7 bisbats que desde allá dalt se veu, encare que semblés estava tot cobert d'una llaugera capa de fum. La ma del ivern per tor se pressentia. Y entre la boyra lotó gris y los preparatius de la tardor, un se veyá l'ivern á sobre, las neus eternas, las tramontanas, l'gel, lo fret que corseca y tot ho entristeix y m'vingué anyorament, una melangia pensant que l'teniam tan aprop y l'haríem de passar lluny, molt lluny de las apreciadas personas que 'ns ferem companyia al pujar á la montanya, á la casa de la Mare de Deu, última excursió de la temporada de estiu.....

Al vespre, ja era tart, ab greu recansa 'ns ficarem dins lo coxe en Devesa y jó y se 'ns emporta cap á Olot, anyorant nosaltres als que se quedavan y marxarían per vall, cap al plá.

¡ A reveurer ! Fins a un altre any !

J. BERGA Y BOADA.

Olot Septiembre 1895.

IN' CIMA

No hi tornarém á la masia, no hi tornarém l'Agneta y jo, qu'ha fuyt lo temps de l'alegría y ja s'acosta la tardó.

Las oranelles africanas, qu'al Maig vingueren xisclajant, deixan del Mas las barbacanas y á Morerfa van tornant.

També nosaltres lo deixarem, molas las galdas d'amarch plor, quan l'adeu ultim nos donarem jo 'm vaig sentir nuat lo cor:

Y no tant sols lo Mas deixava, hont tants recorts me van quedar, que la sort fera 'm separava d'ella aquí may puch oblidar.

Lluny ha marxat l'Agneta Maria sol á ciutat m'he quedat jo y ha fuyt lo temps de l'alegría y m'ha arribat lo de tristó.

NARCÍS DE FONTENILLAS.

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 5—S. Froilá b. y s. Plácit mr.
Diumenge, 6—Ntra. Sra. del Roser y s. Bruno, fdr.
Dilluns, 7—S. March p, y s. August cf.
Dimars, 8—Stas. Brígida vda y Reparada vg. y mr.
Dimecres, 9—S. Dionís b. y mr. y sta. Publia abadesa.
Dijous, 10—S. Francisco de Borja y s. Lluís Beltrán.
Divendres, 11—S. Nicasi b. y mr. y sta. Plácida vg.

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en la iglesia de San Lluch
Demá se trobarán en la iglesia de S. Pere.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del die 5 d' Octbre

Especies.	Mesures.	Pesetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	12'50
Mestay.	»	10'
Orat.	»	6'50
Segol.	»	9'
Civada.	»	6'
Besses.	»	10'
Mill.	»	14'
Panis.	»	10'
Blat de moro	»	11'00
Llobins.	»	7'00
Fabes.	»	10'00
Fabó.	»	11'
Fassols.	»	20'
Monjetes.	»	21'
Ous.	Dotzena.	1'00

Establiment tipogràfic de Manel Lluch.
Ferreria Vella.—5 Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te rival en lo mon, perquè á més de sos efectes marevellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.
Aquest assombrós y sorprenent específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També s troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPRESMPTA Y ENQUADERNACIÓ

DE

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA, 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfichs; sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot lo referent á la Imprempta.

Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIÓ DE PROPAGANDA DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA.

del "CENTRE CATALANISTA, de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impressió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catalá» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONES

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s' hi pronunciaren y llegiren, y las bases definitivament aprobadas pera la **Constitució regionalista catalana**, se ven al preu de DOS PESETAS en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.
Serveys complerts de cuyna. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyens coneguts, desperta la gana, cura l' anémia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencias: **Ampolla 10 rals.**

Vi restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per escelencia, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. **Ampolla 12 rals.**

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulador de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: **Preu 8 rals.**

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor **Conde del Asalto, 14.—BARCELONA**
Al detall en totes les farmacies.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87,949,791'98 ptes.
Actiu en idem.	15,337,928'87 »
Sinistres pagats fins á idem.	32,82,316'69 »
Reserves ó fondos de segur á idem.	4,178,675'02 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Miolo.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocórrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs **50** per **100** dels beneficis de participan en un **la Companyia.**

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públich. Especialitat en perruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT DE

Don Francisco Sabater SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialidad en trajes pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIÓ

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directament de la vaca. També se ven linfa á 8 rals tubo y á 6 rals als metjes y pulpa á 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director D. Camilo Fontbernat.

LA PREVISION

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament á
SEGURS SOBRE LA VIDA AB PRIMA FIXA

Dormitori de Sant Francesch, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guytó

FILL DE FRANCISCO VIL/ROELL Y COMP. SALÓ

Molí Fariner

Sistemas AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan las moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.

Especialitat pera 'l que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pesetes la pessa.

Cromos, motllures, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia.

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2.—1.º

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Gerona.	1	peseta	trimestre
Fora.	1'25	id.	id.
Estranger.	1'50	id.	id.

Un numero sol, 10 céntims